

לכרות ברית עם הקב"ה — כהמשך הכתוב: "לעברך כברית ה' אלקיך"; להכניס לשנה החדשה מתוך החלטה תקיפה להתנהג כפי שהורה לנו. הקב"ה בתורתו.

ג. וטיוט דברי משה רבינו לבני ישראל: "והנהגתם לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת".

בענין זה ישנם שני חלקים: "לנו ולבנינו", כלומר, תפקידי של יהודי הוא לא רק להבטיח שהוא בעצמו יתנהג כדבעי, אלא באותה מדה של אחריות ותוקף תובעים ממנו להבטיח גם את הנהגת בניו.

ואילו הנהגה שהורים אינם יכולים לפעול על הילדים — הרי זה רק אם הגישה אינה באופן המתאים לילדים:

לילדים ככלל יש יחסים טובים עם ההורים, אלא שהדבר תלוי באופן הגישה לילדים לפי חילוקי טבעם ותכונתם של הילדים, ויש למוצא את הגישה והדרך המתאימה לטבע ותכונת הילדים, וכשכיל זה יש צורך בריבוי סבלנות.

ולכן, אם ההורים רוצים לפעול על הילדים, ואינם חוסכים זמן, טירחא ומאמץ — יכולים למלא את תפקידם לא רק בנוגע לעצמם ("לנו"), אלא גם בנוגע לבניהם ("לבנינו"), שיתנהגו כפי רצון הקב"ה.

ד. הפעולה על הילדים מתבטאת בשתי דרכים:

ובהקדמה — שבשנות הילדות נמצא הילד במשך חלק מהיום בבית הוריו, ובמשך חלק חשוב — במוסד חינוך.

והשתדלותם של ההורים שילדיהם ילכו בדרכי הקב"ה היא לא רק לתונם בכללות בחינוך המתאים, אלא גם להכניסם למוסדות חינוך שבהם מלמדים מהו רצונו של הקב"ה,

ודבר נוסף — חשוב לא פחות — שההורים צריכים להשתדל שהמוסדות יוכלו להמשיך בעבודתם, ולפתוח לרווחה את דלתותיהם ולהכניס מספר חיות גדול של ילדים — לא רק הילדים שלהם, אלא גם ילדים של הורים נוספים, כהוראת התחלת הפרשה: "אתם נצבים היום כולכם גוי", שכל בני"ה הם בהתאחדות, ולכן צריכים להשתדל גם עבור ילדים של הורים אחרים, ולעשות זאת מתוך חיות, התלהבות ושמחה.

בס"ד, שירת יום ה' פ' נצבים, כ"ו אלול ה'תשפ"א.

— לקביעת נשים המסייעות לשיבת "תמימי תמימים" ול"בית דבקה" בחדר חק' — בלתי מוגה

א. עומדים אנו עתה — בתוככי כלל ישראל — ימים אחדים לפני

השנה החדשה, וכדרכם של בני ישראל שבכל ענין שצריכים לידע כיצד להתנהג, מתפשים ומוצאים את ההדאה בתורה, ובבד"ד, הנה כפרשת נצבים (שיקראו ביום הש"ק) שרבינו הזקן מכארי את שייכותה לראש השנה, יש גם הוראה כיצד צריכה להיות ההכנה לשנה החדשה, ונתינת כח לעריכתה החשובה על השנה שעברה, ובאופן שהחשוב יודי אמיתי.

ב. התחלת הפרשה היא אודות דברי משה רבינו לבני ישראל וחתו של הקב"ה: "אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם שבטיכם וגו' מחוסב ענין ועד שואב מימין", והיינו, למרות שיש בין בני ישראל קטגוריות שונות של בני-אדם, "נצבים". כולכם" — באופן של התאחדות, כפי שמפורש רבינו הזקן: "לאחדים כאחד" — לפני ה' אלקיכם".

ובנוגע לענינו:

כאשר רוצים לעשות חשבון אמיתי על השנה שעברה, ולהתכונן כראוי לשנה החדשה — יכולים לפעול זאת ע"י ההתבוננות שיהודי עומד לפני הקב"ה,

— תמיד, ובפוט בימי רצון, ימי ההכנה לראש השנה, ימי הסליחות —

שכן, ביצעו שהקב"ה עומד כאן על ידו, בודאי לא ירצה לרמות (מאכן א דרי"י) בהחשבון — לא רק שלא לרמות אחרים, אלא אפילו שלא לרמות את עצמו, ובודאי שלא לרמות ח"ו את הקב"ה, כך, שיתכונן ויעריך כדבעי, ללא טעות, את כל מה שעשה בשנה שעברה, וכן את כל מה שמתכוון לעשות בימים הספורים שנותרו עד ראש-השנה.

וההתבוננות בהענין ד"נצבים". לפני ה' אלקיכם", נחנת כח

בטי"ד. שיעפ נצבים, כ"ח אלול, ה'תשפ"א

(התחה בלתי מוגה)

אתם נצבים היום כולכם לפני הוי' אלוקים ראשיכם שבטיכם גוי מחוטב עצין ועד שואב מימין. וצריך להבין, דמאחר שנאמר התחלה כולכם, שהו"ע הכלל, למה מונה אח"כ ראשיכם שבטיכם וגו', שהו"ע התחלקות פרטים. ובפרט ע"פ הידוע: שפרשה זו קורין לעולם קודם ר"ה, דמ"ש אתם נצבים היום קאי על ר"ה, וכמ"ש ויהי היום, והגומר והוה יום דינא וכה, שהוא ר"ה, והרי העבודה דר"ה היא כמאמר מצות היום בשופר, בקרן של בהמה, והו"ע הצעקה פשוטה בקול פשוט, שאין בה התחלקות מדרגות כלל, וכידוע שכל העבודה דר"ה היא בבחינת כלל ומצד עצם הונשמה, וכמבאר במ"א ההפ"ש שבין קב"ע דכל השנה לקב"ע דר"ה, שהקב"ע דר"ה היא בבחינת כלל ומצד העצם, וכן כל העבודות דר"ה הן מצד העצם, שאין בזה התחלקות מדרגות כלל, וא"כ אינו מובן אומרו ראשיכם שבטיכם גוי, שהו"ע התחלקות פרטים.

ב) ולרביץ זה צריך להקדים תחילה כללות ענין העבודה. דהנה בזהר פ"רשת ואר"א¹⁰ איתא, פקודא דא קדמאה דכל פקודין כו' למנדע ל"י כפרט וכלל כו', כי ה' הוא האלקים¹¹ דא באורח פרט. ובהמשך הענין שם¹² איתא, דמ"שו וידעת היום והשבות אל לכבך כי ה' הוא האלקים היינו דהוי' ואלקים כולא חד, וחינו, שכללות ענין העבודה הוא הידיעה דהוי' ואלקים כולא חד. וצריך להבין¹³, הרי הוי' הו"ע הרחמים¹⁴,

- תפ"ב ח"ב ט"ע אקלט ואילן).
 (9) ראה סו"מ תרצ"ט ע" 12 ואילן. ובפ"מ.
 (10) כה, א.
 (11) ואחזן ד, לט.
 (12) כו, ב. וראה סו"מ תר"ז ט"ע מה ואילן. תה"ק ט"ע רעא ואילן. ובפ"מ.
 (13) בהבא לקמן — ראה ר"ה אתם נצבים תה"ל (המשך תערי"ב שם ע' אקלב ואילן).
 (14) ב"ר פ"ב, טו. פסיקתא רבתי פמ"א, ב זהר ד"א קעג, סע"ב, רנא, ריש ע"ב. ת"ב
 (7) ר"ה כו, ב.
 (8) ראה סו"מ אתם נצבים תר"ה (המשך
 (1) ריש פרשתנו (נצבים כפ, ט"ז).
 (2) ראה לקו"ת ריש פרשתנו (מד, א).
 (3) תוס' מגילה לא, סע"ב. ומכ"ם הל'
 תפלה פ"ג ה"ב. טוש"ע או"ח סתכ"ח ס"ד.
 (4) פנתה רוא סוף פרשתנו. מגלה עמוקות
 פ"שתנו ד"ח עשירי (ס, ד).
 (5) א"ב ב, א.
 (6) ראה זהר ת"ב לב, ב ובמ"ז שם. ח"ג
 רלא, ב.
 (7) ר"ה כו, ב.
 (8) ראה סו"מ אתם נצבים תר"ה (המשך

יום ה' פ' נצבים, פ"ז אלול, ה'תשפ"א

230

וכאשר ההכנה לראש-השנה היא בדרך האמורה — אזי מוטבתיים מהקב"ה שנותן שנה טובה ומתוקה, כרי שיוכלו לקיים את כל ההחלטות הטובות שקיבלו בני"י על עצמם בימי ההכנה לראש-השנה.

*

ה. כיון שיש לכן זכות מיוחדת להתעסק בעזר וסיעד למוסדות חינוך, חלק מכן בעזר וסיעד ליישובות לבנים, וחלק מכן בעזר וסיעד למוסדות חינוך לבנות, שיוכלו ללמד ולחנך את הבנים והבנות להתנהג כפי שהקב"ה דורש מבני"י, כמבאר בפרשת השבוע — יוסיף לכן הקב"ה בברכותיו לכתובה וחתימה טובה גם ברכה מיוחדת שתוכלו להמשיך ולהוסיף בעבודתכם החשובה והמוכרת, מתוך שמחה ובריאות, והצלחה רבה.

שתה"י לכולכן כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה, ולהתראות מתוך שמחה ובריאות, ורוב הצלחה בעבודתכן.